

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/283/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211955
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Čekanová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712211955.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Čekanovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Záleskej v právnej veci žalobcu POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35807598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36864421, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. októbra 2014, č. k. 7C/169/2012-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplataenia náhrady majetkovej škody v sume 125,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 355,89,- Eur, ktorá mu vznikla z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Považská Bystrica v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod č. Ex 10627/2010. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej po právnej stránke odôvodnil poukazom na § 41 ods. 2, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 3 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, 4, § 9 ods. 1,2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Ustálil, že pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody podľa Zákona č. 514/2003 Z. z. z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v prieťahoch v konaní, je tak daná právomoc a príslušnosť súdu prvého stupňa tento nárok vecne posúdiť, prejednať a rozhodnúť o ňom. Námietku žalovaného o nesplnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil súd prvého stupňa ako nedôvodnú. Pri skúmaní, či bol vykonaný úradný postup v exekučnej veci bez splnenia zákonných podmienok, dospel k záveru, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na uskutočnenie exekúcie v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8Er/600/2010 neprekročil svoju právomoc ako to uvádza žalobca, pričom na vec nemožno aplikovať ust. § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.. Uznesenie exekučného súdu zo dňa 09.11.2010 nebolo do dňa vyhlásenia prvostupňového rozsudku zrušené odvolacím ani dovolacím súdom. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca nepodal ani odvolanie, takže nadobudlo právoplatnosť 25.02.2011. Následne uznesením č.k. 8Er/600/2010 zo dňa 11.03.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z toho dôvodu na konštatovanie nezákonnosti uznesenia (č.k. 8Er/600/2010-10 zo dňa 09.11.2010) v zmysle § 5 a 6 zák. č. 514/2003 Z.z. neboli splnené zákonné podmienky, pretože nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia súdu ako prvého predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Dobu od podania žiadosti na vydanie poverenia o vykonanie exekúcie do

zamietnutia tejto žiadosti nepovažoval za prietahy v konaní na strane súdu a konštatoval, že nedošlo k porušeniu lehoty na rozhodnutie, keď exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol, lebo z textu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že by procesná lehota 15 dní dopadala aj na prípady, keď súd zistí rozpor žiadosti o vydanie poverenia alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Z toho dôvodu nebolo možné konštatovať žiadne porušenie lehoty stanovenej v

§ 44 ods. 2 Ex. por. Poukazoval na to, že oneskorené rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie si spôsobil sám žalobca, ktorý žiadal vykonať exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovským súdom, kde v § 45 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní v náväznosti na ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov a zákona č. 129/20101 o spotrebiteľských úveroch, je stanovená povinnosť súdu ex offo skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje spotrebiteľa na plnenie právom nedovolené v rozpore s dobrými mravmi. Exekučný súd uvedený prieskum vykonal a zistil, že exekúciu nemožno vykonať, pretože rozhodcovský rozsudok zaväzuje spotrebiteľa na plnenie právom nedovolené. Keďže vecný základ nároku žalobcu bol nedôvodný, nakoľko súd prvého stupňa nezistil nesprávny úradný postup v postupe exekučného súdu, bolo by tak bezpredmetné zaoberať sa vznikom škody, jej výškou a príčinnou súvislosťou medzi postupom exekučného súdu a škodou žalobcu. Žalobca v konaní nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu, tiež nepreukázal, že by v predmetnom exekučnom konaní podal sťažnosť predsedovi súdu na prietahy. Z uvedených dôvodov, žalobu ako neopodstatnenú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže si ich nevyčísľil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich k tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť k týmto dôkazom o prednesoch vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočností, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Namietal, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie

listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej namietal, že súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, keď žalobca žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis, že sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti konaním dlžníka, že úplne ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov, na administratívne spracovanie textov, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé akou úvahou súd dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Navyše napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami, ako v iných svojich rozhodnutiach. Nesúhlasil tiež s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, teda povinný. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie si zabezpečil. Poukázal tiež na skutočnosť, že aj po podaní žaloby škoda ďalej narastá. Súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevyvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných príetahov. Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je preto vnútorne rozporné a napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Uviedol, že sú irelevantné úvahy súdu o tom aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil a tiež sú irelevantné úvahy o podstate a rozsahu podnikateľského rizika. Všetky a akékoľvek problémy, ktoré boli vyvolané v právnej sfére žalobcu nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušené práva. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými žalobcom a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa o nároku žalobcu rozhodol rozsudkom zo dňa 13.09.2013 č.k. 7C/169/2012-16 tak, že žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne pod č.k. 8Co/48/2014-42 zo dňa 22.07.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodom takého procesného postupu odvolacieho súdu bolo zistenie, že súd prvého stupňa nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného k doručenej žalobe, vrátane jej príloh a tiež porušenie § 120 ods. 4 O.s.p. spočívajúce v nepoučení účastníkov konania, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr, súd neprihliada.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ktorým súd prvého stupňa nanovo o veci rozhodol podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu ako aj so zistením, že súd prvého stupňa nemal preukázané splnenie podmietok pre konštatovanie zodpovednosti štátu - žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a žalobu považoval za nedôvodnú.

Žalobca, napriek úvodnému všeobecnému uvedeniu odvolacích dôvodov vo svojom odvolaní neuviedol (nepochybne z dôvodu predkladania veľkého množstva typových podaní na súdy), aké konkrétne nedostatky meritórnemu posúdeniu prejednávaného prípadu, teda vecnému dôvodu zamietnutia návrhu,

vytýka. Uvádza len všeobecné konštatovania (napr. "súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané"), ktoré uvádzal aj v návrhu. Okrem toho uvedené odvolacie tvrdenie nevyplýva z predmetného rozhodnutia a nezodpovedá ani skutkovým zisteniam ani právnomu hodnoteniu uvedenému v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa. Žalobca v odvolaní nenapadol skutkové a právne závery súdu prvého stupňa o nepreukázanom naplnení predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu (nesprávny úradný postup exekučného súdu) a preto toto právne posúdenie nie je predmetom odvolacieho prieskumu. Rovnako žalobca v odvolaní žiadnou odvolacou námietkou nenapadol hmotnoprávne dôvody zamietnutia návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy, a preto tieto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, pretože následkom nepreukázania nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8Er/610/2010 (vec evidovaná u súdneho exekútora pod sp. zn. Ex/10627/2010), je zamietnutie žaloby.

Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, odvolací súd nezistil, že by bola žalobcovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca, prípadne, že by súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K tvrdenému porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, nakoľko pred vyhlásením rozsudku nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení, pretože súd prvého stupňa prejednal vec v jeho neprítomnosti a ignoroval jeho žiadosť o odročenie pojednávania, odvolací súd poznamenáva, že táto námietka žalobcu je nedôvodná. Žalobcovi súd prvého stupňa doručil písomné vyjadrenie žalovaného k návrhu dňa 06.10.2014. Vo veci bolo nariadené pojednávanie dňa 24.10.2014, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, predvolanie prevzal dňa 06.10.2014. Z dátumov je zrejmé, že žalobca mal dostatok času oboznámiť sa s písomným vyjadrením žalovaného k jeho návrhu, a možnosť vyjadriť sa k nemu či už písomne alebo ústne na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Nielenže bola zachovaná zákonom stanovená 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, ale žalobca mal oveľa väčší časový priestor na túto prípravu, mal možnosť pri nahliadnutí do spisu oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to vrátane aj exekučného spisu, ktorý bol súčasťou spisu.

Neobstojí tvrdenie žalobcu uvedené v podanom odvolaní, že súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, no nedostavil sa a požiadal o zrušenie pojednávania. Súd prvého stupňa správne bezodkladne oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť neakceptuje, svoj postup zdôvodnil. Napriek tomu po začatí pojednávania zistil, že sa nedostavili účastníci, oboznámil návrh na zrušenie pojednávania a skonštatoval, že vec prejedná v neprítomnosti účastníkov.

Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods.1 O.s.p.), a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Keďže účastník môže v konaní vystupovať aj prostredníctvom zástupcu (napr. zástupcu na základe plnomocenstva; § 22 a nasl. O.s.p.) má aj tento zástupca právo osobne sa zúčastniť občianskeho súdneho konania. O možnosti prejednať vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti platí to isté, čo platí o samom účastníkovi konania. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka (zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania pred súdom je právom účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, a ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon nešpecifikuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni prejednať vec v neprítomnosti účastníka. Súd ale môže žiadosť o odročenie

pojednávania posudzovať len z aspektu tých skutočností, ktoré sú prípadne uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania.

Podľa názoru odvolacieho súdu v zhode s názorom súdu prvého stupňa riadne predvolaný žalobca (splnomocnený zástupca) neuviedol žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohol pojednávania zúčastniť. V danom prípade si žalobca mohol zvoliť iného zástupcu, prípadne splnomocniť substitúta, keďže sa tak nestalo, správne postupoval súd prvého stupňa, keď pokračoval v konaní. Žalobcovi nebolo postupom súdu prvého stupňa odňaté právo zúčastniť sa pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, zúčastniť sa vykonávania dôkazov a vypočuť si prednesy žalovaného a následne sa ak nim vyjadriť a prípadne navrhnúť, označiť a predložiť ďalšie dôkazy. Tohto práva sa žalobca sám svoju neprítomnosťou na pojednávaní bezdôvodne vzdal.

Čo sa týka samotnej námietky ohľadom rozhodovania vylúčeným sudcom, odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona 514/2003 Z. z. Z uvedeného dôvodu krajský súd už uznesením zo dňa 23.10.2012 pod sp.zn. 19NcC/534/2012-14 právoplatne rozhodol, že sudca JUDr. Róbert Jankovský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7C/113/2012, pod ktorú spojená vec 7C/169/2012. Z uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/113/2012-43 zo dňa 17.06.2013 vyplýva, že vec 7C/169/2012 bola týmto rozhodnutím vylúčená na samostatné konanie. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Pokiaľ sa žalobca v odvolaní domáha z hľadiska skutkového deja jedinečnosti daného deja, ktoré súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odôvodnil úplne rovnakými dôvodmi ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje on ako žalobca, odvolací súd zdôrazňuje, že samotný návrh ako aj podané odvolanie sú z väčšej časti zmätočné, nezakladajú sa na skutkových zisteniach a väčšina odvolacích dôvodov žalobcu (tvrdenie, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, že sa nenariadilo a neuskutočnilo ústne pojednávanie, že ústavný súd doposiaľ nerozhodol o ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho práva na nestranný súd), sa nevzťahuje na prejednávaný prípad, nezodpovedá skutočnému stavu (ide o cyklostylované návrhy a odvolania).

Z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi by patrila náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd zistil, že z obsahu spisu žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil. Preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.